

Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στην κατεχόμενη Μονή Αποστόλου Βαρνάβα

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

Στο Καθολικό της κατεχόμενης Ιεράς Μονής του Αποστόλου Βαρνάβα στη Σαλαμίνα Αμμοχώστου, τελέστηκε το Σάββατο της Διακαινησίμου, πανηγυρική αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Καθηγουμένου της Μονής, Αρχιμ. κ. Ιωάννου.

Δεκάδες πιστοί, παρακολούθησαν προσευχόμενοι και συμμετείχαν στο μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, εναποθέτοντας ταυτόχρονα τα αιτήματά τους στον Ιδρυτή και Προστάτη της Εκκλησίας της Κύπρου, Απόστολο Βαρνάβα.

Κατά τη διάρκεια της ακολουθίας τελέστηκε αρτοκλασία και αναπέμφθηκε δέηση υπέρ πάντων των εκτοπισμένων και εγκλωβισμένων αδελφών μας.

Ο Καθηγούμενος, απευθυνόμενος προς το εκκλησίασμα ανέφερε πως:

«Στο Σύμβολο τῆς Πίστεως λέμε· Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρίναι ζώντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Αποτελεῖ, ὁντως, ἡ Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ το μεγαλύτερο κοσμοσωτήριο γεγονός για τον πεπτωκότα ἄνθρωπο, για την ανθρωπότητα ολόκληρη, την οποία συμπαρέσυρε με την πτώση και την αμαρτία ο Αδάμ και ἡ Εὐά· στον θάνατο, στη φθορά, στη λύπη. Κι οδήγησε σύμπασα την κτίση να συστενάζει και να συνωδίνει κάτω από τις πύλες τοῦ Ἄδου, αλλά και κάτω από τα δεσμά τοῦ διαβόλου. Γι' αυτό και ο Χριστός με την Ανάσταση, έριξε τις αλυσίδες που κρατούσαν δέσμους τους ανθρώπους. Γι' αυτό και ἡ Ορθόδοξη Θεολογία και διδασκαλία, μάς παρουσιάζει την Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ με την «εις Ἄδου Κάθοδο» και όχι με το αναγεννησιακό τρόπο, όπου ο Χριστός εξέρχεται του μνημείου με σημαία.

Ο Κύριος κατήλθε στον Ἄδη και πάτησε τις δύο πύλες του. Στη μία πύλη, όπου βρισκόταν ο Αδάμ και ἡ χορεία των αντρών και ἡ ἄλλη με την Εὐά και την χορεία των γυναικών, όλων όσοι πίστεψαν στην τριήμερη παραμονή τοῦ Κυρίου στον Ἄδη. Αυτά δεν είναι λόγια δικά μας, αλλά είναι καταγεγραμμένα στο Ιερό Ευαγγέλιο, στην περικοπή που αναγινώσκουμε το πρωί τοῦ Μεγάλου Σαββάτου.

Μέσα από το Ιερό Ευαγγέλιο, λοιπόν, παραλαμβάνουμε ὅτι «πολλά σώματα κεκοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων εἰσῆλθον εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς». Αυτοί οι ἅγιοι, είναι όσοι πίστεψαν στην Θεότητα του Χριστοῦ και εγκολπώθηκαν τη διδασκαλία Του. Ἐτσι, και οι πρό Χριστοῦ θανόντες, είχαν την ευκαιρία τῆς αἰωνίου Αναστάσεως.

Κι ο ίδιος ο Χριστός, απαντώντας στην ερώτηση των μαθητῶν Του, αν τα ἔθνη που δεν γνώρισαν την αλήθεια της πίστεως θα σωθούν, εἶπε πως θα κριθοῦν ἀνάλογα με τις πράξεις και την τήρηση της συνειδήσεώς τους. Κι ἀντίστροφα, ἡ ὀρθοδοξία τῆς πίστεως πρέπει να ἀκολουθεῖται ἀπὸ την ὀρθοπράξια, με τα ἔργα δηλαδή τῆς ἀγάπης και φιλανθρωπίας.

Ἡ Ανάσταση τοῦ Χριστοῦ είναι το κορυφαίο γεγονός της δικῆς μας προσδοκίας, ὅπως το ομολογούμε στο Σύμβολο της Πίστεως· «Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν». Ὁχι ἀνάσταση σωμάτων ἢ ἀνάσταση ψυχῶν. Δηλαδή, αὐτή ἡ Ανάσταση, θα γίνει στον ὅλο ἄνθρωπο, ως ψυχοσωματική οντότητα. Δεν θα ἀναστηθεῖ μόνο ἡ ψυχὴ ἢ μόνο το σῶμα. Ολόκληροι λοιπόν, ἀφού συσταυρωθούμε με τον Χριστό, θα συναναστηθούμε μαζί Του.

Ο ίδιος ο Απόστολος Παῦλος διακηρύττει· «εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ

πίστις ὑμῶν», ἀρα και ὅσα κηρύττουμε εἶναι μάταια. Ἀν δεν ἔχει ἀναστηθεῖ ὁ Χριστός, τότε τὸ κήρυγμά μας εἶναι ἄδειο, κούφιο. Τὸ κήρυγμα τῶν Ἀποστόλων ἐδράζεται ἀκριβῶς στὸ γεγονὸς τῆς Ἀνάστασης τοῦ Χριστοῦ.

Κι ἄλλη ἀπτή ἀπόδειξη ὅτι ὁ Χριστός ἀναστήθηκε, εἶναι ὅτι ἀσχολούμαστε διαρκῶς με αὐτὸ τὸ γεγονὸς. Ἀν δεν εἶχε ἀναστηθεῖ, τότε κανεῖς δεν θα ἐνδιαφερόταν.

Εὐχομαι νὰ φανούμε ἀντάξιοι τῆς θυσίας τοῦ Κυρίου μας και νὰ ἀποδεικνύμαστε ἀληθινοὶ μαθητὲς και ἀκόλουθοι τοῦ Χριστοῦ».

